

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ТОВАРИШІ ВИБОРЦІ!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ЗАКЛИКАЄ ВАС 16. БЕРЕЗНЯ 1957 РОКУ ДРУЖНО З'ЯВИТИСЯ ДО ВИБОРЧИХ УРН, ЩОБ ВИКОНАТИ СВІЙ ГРОМАДСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК. НЕ ПОВИННО БУТИ ЖОДНОГО ВИБОРЦЯ, ЯКИЙ НЕ ВИКОРИСТАВ БИ ПОЧЕСНОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО ПРАВА ОБИРАТИ ДЕПУТАТІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР!

(Із «Звернення Центрального Комітету Комунистичної партії Радянського Союзу до всіх виборців—до робітників і робітниць, селян і селянок, до радянської інтелігенції, до воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту»).

ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

З почуттям відповідальності

Виборча кампанія — справа великої політичної ваги. Підготовка до виборів ведеться в обстановці всенародної боротьби за здійснення завдань могутнього піднесення всіх галузей соціалістичної економіки і культури.

Партійні організації, тисячі агітаторів — партійних і безпартійних — покликані розгорнути широку масово-політичну роботу серед виборців, глибоко висвітлювати всесвітньо-історичні досягнення нашої Батьківщини, видатні успіхи в політичному, економічному, науковому і культурному житті.

Партійна організація і агітколектив геолого-географічного факультету в ці дні проводить велику роботу серед населення нашої виборчої дільниці. Викладачі факультету читають лекції для виборців в агітпункті. Так, доцент кафедри економічної географії І. М. Ланда прочитав лекцію «Одеська область за сорок років». Багато цікавих лекцій прочитав старший викладач Д. І. Богуненко.

З усією відповідальністю підійшла партійна організація до підбору агітаторів. Старші агітатори виділені з числа лаборантів, агітатори в основному з числа студентів.

Агітколектив факультету обслуговує будинки по вулиці Пастера, №№ 50, 34, і Садовій, № 11. В будинках проводяться бесіди. Старші агітатори т.т. Асеева та Ільницька систематично надають допомогу у проведенні вечорів при агітпункті. Виборці, з якими працюють старші агітатори Молчинокова, Асеева та Ільницька, активно відвідують вечори, організовані агітпунктом.

ЖИВЕ СЛОВО В МАСИ

«Правда» в передовій статті вказала на незадовільну роботу деяких агітпунктів м. Одеси. Вказані недоліки необхідно виправити найближчим часом. Значно допомогти в цьому може досвід роботи кращих агітпунктів нашого міста, до яких належить і агітпункт університету, що несе живе слово в маси.

У нас працює агітатор К. Т. Тимовська. Вона часто буває у своїх виборців (в будинку № 34 по вул. Пастера), проводить роз'яснювальну роботу з виборцями, відповідає на найрізноманітніші питання, що цікавлять виборців.

Виборець З. В. ПАРТЕР.

Бажаний гість

В нашому будинку по вулиці Пастера, № 34, агітатором працює тов. Л. О. Ременная. Знаємо ми її вже кілька років. Ременная проводить з нами бесіди, читає газети, роз'яснює найважливіші питання поточної політики.

Остання її бесіда з нами про Конституцію СРСР була пов'язана з ви-

ступом М. С. Хрушова на нараді працівників сільського господарства Білорусії. Бесіда була дуже змістовною. Серйозна підготовка т. Ременною до кожної бесіди, а також вміння розібратися у всіх питаннях нашого життя робить її бажаним гостем у нашому будинку.

Виборець ВАНДРОВСЬКА.

Поряд з хорошим

Міроприємства, що проводяться агітпунктом університету, часто захоплюють своєю змістовністю. Цікаві лекції, що їх нам читають. Відчувається, що лектори сумлінно готуються до них. Особливо хочеться відзначити лекції т. Богуненка — доступні, цікаві, просто і дохідливо прочитані.

Та поряд з цим в роботі агітпункту є ряд недоліків.

Виборцям хотілося б дивитися кінофільми більш цікаві, ніж ті, що часом демонструються. Адже є ж цікаві науково-популярні фільми. Темі лекцій бажано більше урізноманітнити, включивши, наприклад, лекції на літературні, медичні теми.

Перед виборами в народні суди був випадок, коли зустріч з кандидатом в депутати проводилася на

3-му поверсі технологічного інституту, куди літні виборці не могли піднятися.

Виборець Н. М. МАТВЄЄВА.

АГІТАТОРАМИ ЗАДОВОЛЕНІ

Я працюю головою жіночої ради домоуправління № 148. В зв'язку з цим мене дуже цікавить робота агітколективу серед жильців нашого будинку.

Лекції, що проводяться в агітпункті, ми відвідуюмо з інтересом. Бесіди агітаторів на квартирах також викликають велику зацікавленість у виборців. Ми звикли до своїх агітаторів і з задоволенням відвідуюмо зустрічі, які організуються агітпунктом університету.

Виборець М. П. ОЛЬШАНСЬКА.

Про роботу агітпункту

Свою роботу агітпункт здійснює під керівництвом партійної організації при допомозі агітколективу. Наша виборча дільниця складається з 19 будинків, що містяться на вулицях Садовій — №№ 3, 5, 5 «а», 7, 11, 13; Червоної Гвардії — №№ 17, 19, 20; Пастера—№№ 34, 36, 38, 40, 44, 44«а», 46, 46«а», 48, 50.

Робота в будинках проводиться систематично. Щомісяця в агітпункті складається план роботи. І зараз в ході підготовки до наступних виборів до Верховної Ради СРСР агітпунктом проведено ряд міроприємств: лекція про міжнародне становище з демонструванням після лекції фільму «По рідній країні»,

лекція «Про другий радянський супутник землі», після якої демонструвався кінофільм «Людина з рушницею». За планом партійного бюро було проведено два семінари агітаторів на теми: «Грудневий Пленум ЦК КПРС» і «Радянська демократія». Після семінарів агітатори проводять бесіди в будинках.

На лютий-березень заплановано 8 лекцій на теми: «Одеська область за 40 років», «Атомна енергія на службі у радянської людини», «Про міжнародне становище», «Радянська Армія на варті миру і безпеки Батьківщини» та інші.

Л. КАШУБА.

В цю сесію студенти нашого курсу склали 5 екзаменів. Результати сесії непогані. На «відмінно» склали сесію Лоренцова, Крайній, Варварецький, Богренцов та інші. На «добре» і «відмінно» — Гулько, Кали-

МОЇ ВРАЖЕННЯ

Іспити в цьому році проходили в своєрідних умовах. Вперше за післявоєнні роки на I курсі університету, як і інших вузів, була прийнята, головним чином, молодь з виробничим стажем. Ось чому ми особливо чекали результатів екзаменів, які повинні були виявити академічну успішність студентів, їх вміння справитися з труднощами.

Потрібно прямо сказати — наші надії виправдалися. Екзамени з логіки на I курсі філологічного факультету дали дуже добрі результати: біля 35% «відмінно», біля 50% «добре», біля 15% «задовільно» і жодного «незадовільно».

Особливо задовольняють відповіді студентів, що прийшли з виробництва. Кращі відповіді були у студентів Тарасенка, Халокниша, Кузнецової, Лї, Баскакової, Дерев'янка, Меліхової, Дем'яненко та інших. Їхні відповіді свідчать не лише про глибокі і серйозні знання, але і про вміння самостійно розібратися в матеріалі та користуватися ним на практиці.

Потрібно сказати, що I курс філологічного факультету прекрасно справився з тими труднощами, з якими пов'язане вивчення логіки.

Професор Д. Г. ЕЛЬКІН.

Підводимо підсумки зимової сесії

ЦИФРИ І ФАКТИ

Студенти, прийняті в університет з виробничим стажем, в основному склали сесію добре. З 531 оцінки, одержаної нами, «відмінно» 135, «добре» 259, «задовільно» 116, «незадовільно» 21.

З 58 виробничників філологічного факультету жоден не одержав незадовільної оцінки, 7 чоловік склали всі екзамени на «відмінно», 29 — на «відмінно» і «добре».

З 10 виробничників географічного факультету лише один (Ободенський) одержав одну задовільну

оцінку (останні три екзамени він склав на «відмінно»). Два студенти склали всі 4 екзамени на «відмінно», 17 чоловік — на «відмінно» і «добре».

З 40 виробничників історичного факультету лише один (Дарубіч) одержав одну незадовільну оцінку (останні екзамени він склав на «добре» і «відмінно»).

Гірше склали екзамени виробничники фізмату, де три студенти одержали всі незадовільні оцінки, і біологічного факультету.

З 96 чоловік, прийнятих в університет з медалями, лише 20 склали всі екзамени на «відмінно», 8 студентів одержали незадовільні оцінки.

Ось вони:

Довга (фізмат) одержала 3 незадовільні оцінки. Закінчила школу з золотою медаллю.

Шуровська (фізмат) має 3 незадовільні оцінки. Закінчила школу з золотою медаллю.

Бабир (фізмат) одержала 3 незадовільні оцінки. Закінчила школу з золотою медаллю.

Годованець (фізмат) має 2 неза-

довільні оцінки. Закінчив школу з срібною медаллю.

Басенко (фізмат) має 1 незадовільну оцінку. Закінчив школу з срібною медаллю.

Парантян (фізмат) має 1 незадовільну оцінку. Закінчив школу з срібною медаллю.

Демченко (фізмат) має 1 незадовільну оцінку. Закінчив школу з срібною медаллю.

Барьльний (хімічний факультет) має 1 незадовільну оцінку. Закінчив школу з срібною медаллю.

Є. О. СТОЯНОВ,
начальник учбової частини

У істориків-третьоккурсників

нович, Шеховцова, Валенціонк, Павленко та інші.

Та є в нас і такі, які одержали по 2 — 3 задовільні оцінки. Це Березневич, Мильченко, Вдовенко. Березневич, наприклад, має трійки з педагогіки, латині, історії південних і західних країн. І попередні сесії вона складала з задовільними оцінками, до того ж не захистила курсову роботу за II курс.

Вина за це лежить і на комсомоль-

ському бюро курсу. Комсорг Саніна та групорг групи «а» Шабало взяли Березневич під свою опіку. Складається враження, що вони бояться образити її.

Комсомольському бюро курсу необхідно виявляти більше принципності щодо студентів, подібних Березневич.

В. МАЛЄЄВА,
студентка III курсу
історичного факультету.

ОСНОВНІ ПІДСУМКИ СЕСІЇ на фізико-математичному факультеті

Зимова заліково-екзаменаційна сесія на фізико-математичному факультеті пройшла організовано, без істотних порушень строків складання екзаменів та заліків. Під час залікової сесії було ряд випадків перекладання заліків. Проте слід відзначити, що встановлений в цьому році порядок, коли для перекладання заліку вимагався дозвіл декана, а в разі повторного перекладання — дозвіл ректора, цілком себе виправдав. Внаслідок цього лише окремі студенти (наприклад, другорічні Лялько, I курс фізиків) склали заліки трічі, більшість тих, що перекладали, обмежились двома спробами, тобто серйозно готувалися до заліків уже після розмови з деканом.

В цьому році до екзаменаційної сесії умовно були допущені 3 студенти, які не склали заліків до 5 січня. Це незрівняно менше, ніж в попередні роки.

Яка ж головна причина того, що деякі студенти не встигають своєчасно скласти заліки? За думкою більшості викладачів, цією причиною є нерегулярна (самостійна) робота студентів. Переважна кількість перекладань на I та II курсах припадає на заліки з фізики та історії КПРС, а на III та IV курсах — на заліки з іноземної мови, політекономії та математичного практикуму. Тобто основна частина перекладань припадає на предмети, які вимагають систематичної роботи протягом семестру. Залік з математичного практикуму проставляється після виконання ряду домашніх завдань. Їх можна виконати в перші місяці занять, коли студенти мають більше вільного часу. Так і роблять кращі студенти. Інші ж тягнуть до сесії.

(Продовження статті дивись на стор. 3).

НА ЗВІТНИХ НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

В науковій конференції біологічного факультету взяли участь співробітники всіх кафедр факультету, зоомузею, ботанічного саду.

Значний інтерес викликала доповідь про роботу кафедри фізіології рослин, прочитана доцентом М. В. Домбровською. Кафедра вела дослідження з двох проблем: фотосинтезу і впливу мікроелементів на обмін речовин в рослинах. З тем, що входять в першу проблему, відзначимо роботу бригади професора С. І. Лебедева (т.т. Ярцева, Гудковська, Ільєва, Голубцева та інші): «Дослідження пігментів у філофорі». Друга тема: «Засвоєння вуглекислоти корінням вищих рослин» (т.т. А. О. Івановська, М. В. Домбровська, О. О. Титаренко та інші). Тісно зв'язана з запитами агробіології. З цієї ж проблеми виконується тема: «Вплив мікроелементів на обмін речовин і продуктивність сільськогосподарських рослин» (О. І. Саннікова).

В обговоренні доповіді взяли участь ряд товаришів, які відзначили позитивні результати вище перелікованих робіт, а також нову наукову сучасну методичку, що застосовується кафедрою (мічені атоми і т. п.).

Із звітом про роботу кафедри ботаніки виступив доцент І. І. Погребняк. Кафедра ботаніки працює над проблемою: «Флора і рослинність західної частини причорноморського степу». Закінчена робота по вивченню водоростей лиманів. Велике практичне значення мають роботи кафедри з інтродукції чагарників і деревних порід для озеленення схилів (доцент Н. З. Жаренко), так само як і вивчення та підбір злаків для поліпшення травостою пасовищ, розташованих на схилах (Л. О. Шапошнікова).

Кафедра фізіології тварин (керівник — професор Р. Й. Файтельберг) виступила з доповіддю по ряду розроблених колективом кафедри тем проблеми «Всмоктування в кишечнику» (професор Р. Й. Файтельберг, доцент Л. С. Семенов, доцент З. М. Воля, асистенти, аспіранти, студенти).

Застосовуючи павловську методичку, а також розроблені кафедрою оригінальні методи найтонших операцій кишечника, кафедра досягла у своїй роботі великих успіхів.

З доповіддю про наукову роботу кафедри генетики виступив професор А. І. Воробйов. З проблеми «Методи гібридизації кукурудзи» виконувалися три теми (О. І. Радченко, З. П. Коц, студенти); одержано цікаві результати. Не менше теоретичне і практичне значення має робота доцента І. М. Сагайдака «Зміна рослин при кореневому прищепленні і зрошуванні коріння». Доцент П. І. Дмитрашко закінчила 3-річну роботу по акліматизації нової цінної в господарстві луб'яної культури — сіди багаторічної. Всі доповіді кафедри викликали жваве обговорення.

Далі з доповіддю виступила завідувача кафедрою мікробіології, член-кореспондент АН УРСР, професор В. П. Тульчинська. Кафедра мікробіології в особі її завідувачої та співробітників (О. Я. Савчук, В. М. Гуреевої, аспірантів, старших лаборантів, студентів) розробляла 6 тем з проблеми імунітету.

Велике практичне значення мають роботи кафедри по бруцельозу. Одержані і перевірені нові живильні середовища для бруцел. Цікаві результати одержані з різними штаммами бруцел від сільськогосподарських тварин (корів, овець). Зараз вивчаються їхні біохімічні властивості.

Тема роботи доцента О. Я. Савчука «Вплив нервової системи на хімічні реакції» можна пов'язати з роботами кафедр фізіології тварин, а одержані нею результати при дослідженні дії глистних токсинів на хід хвороб можуть бути зв'язані з питаннями практичної гельмінтології.

Про роботу кафедри гідробіології доповів професор О. Р. Прендель. Кафедра закінчила у звітному році 4 планових теми: «Про вирощення кефалі в прісних водах Ізмаїльської області», про кровососних комарів України (бригада професора Пренделя — т.т. Коренчевська, Стахорська), «Про біологічне й іхтіологічне значення філофорного поля Зернова» (професор К. А. Виноградов), «Донна фауна лиманів північно-західного Причорномор'я, як кормової бази для риби» (доцент Грінбарт).

В дебатах по доповідях була відзначена актуальність тем, виконаних кафедрою, їх значення в рибному господарстві і в медицині. Висловлено побажання, щоб робота професора Пренделя про комарів України вилася в монографію.

Про роботу кафедри зоології хребетних зробив доповідь професор І. І. Пузанов. Кафедра в основному працювала в галузі іхтіології і суміжних з нею питань: про популяції чорноморського анчоуса і їх морфологічні особливості, про морфологічні зміни глоточного апарату бичків, про риби Дністра і північно-західного Причорномор'я (т.т. Вінникова, Богатих, Замбриборщ).

Крім того, велися роботи з біології сухопутних ссавців: по крапчатому суслику (професор Пузанов) і сліпцю (доцент Самарський).

Доцент Чернишенко пов'язала свою роботу з завданням медичної паразитології, працюючи в складі бригади інституту епідеміології та мікробіології в низинах Дунаю в галузі епідеміології опісторхозу в придунайській зоні Одеської області.

Слід відзначити ряд робіт з історії науки, виконаних професором Пузановим: біографія Браунера, біографія А. Брема, а також кілька його популярних книг («Навколо Азії» та інші).

По наукових роботах кафедри зоології безхребетних зробив доповідь професор М. П. Савчук. Кафедра в повному складі (т.т. Савчук, Андрієвська, Севастьянов, Губський, Бешевлі, Цукман) працювала над однією проблемою: «Гельмінтофауна свійських тварин». Вивчалися гельмінти рогатої худоби, коней, свиней, свійської птиці, диких тварин, ссавців.

Центральним повідомленням кафедри була доповідь професора Савчука про гістрихоз свійської качки, смертельне паразитарне захворювання качат.

Понад план професор Савчук продовжує працювати над регенерацією хряща, тривають також його цитологічні дослідні прісноводної гідри.

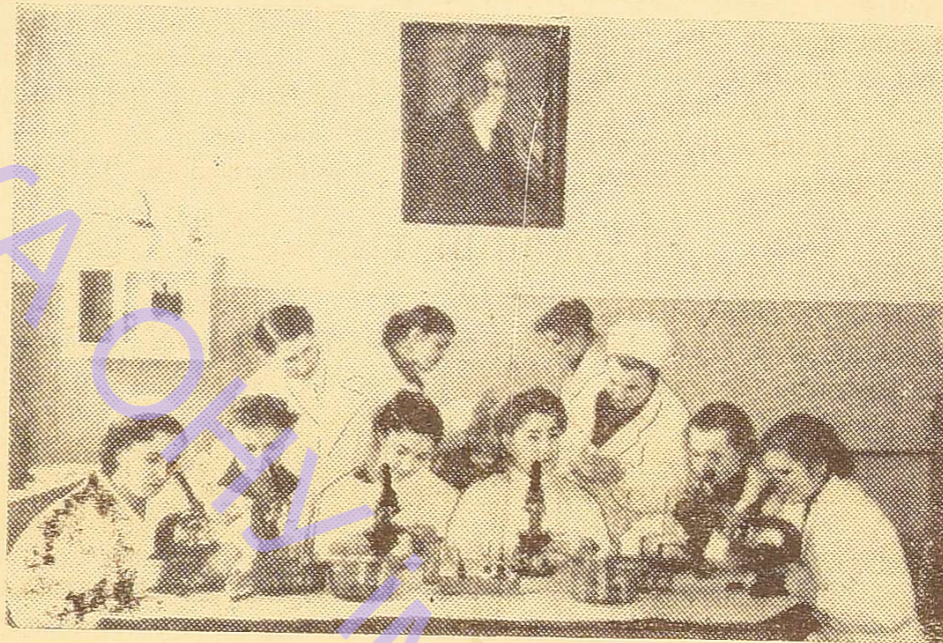
Про роботу зоомузею доповів його завідувач Л. Ф. Назаренко. Основною роботою музею було ви-

чення фауни Молдавії і Одеської області: «Орнітофауна Молдавії і Одеської області» (Назаренко), «Молюски малих річок Одеської області» (Слободяник), Т. Березюк вивчає фауну і розподіл жуків-догоносиків; т. Журавльова закінчила роботу з біології лісової миші в умовах Одеської області. Тематика зоомузею присвячена актуальним питанням, що мають безперечне наукове значення.

Конференція біологічного факультету в цілому залишила хороше враження, як за змістом, так і за виконанням доповідей і робіт.

Значна частина робіт була ілюстрована таблицями з багатим цифровим матеріалом, прекрасно виконаними діаграмами, картами і т. д. Добре було б заслухати найбільш цікаві з цих доповідей на відкритій конференції біофаку і віддрукувати результати робіт в університетській пресі.

Професор О. Р. ПРЕНДЕЛЬ.

На фото: доцент О. Я. Савчук керує роботою студентів на кафедрі мікробіології.

Фото П. Дутка.

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ ТА ПЕДАГОГІКИ

Кафедра психології і педагогіки підвела підсумки дослідницької роботи за 1957 рік на конференції, яка тривала два дні. Була заслухана доповідь керівника кафедри, звіти про закінчені дослідження та про працю над перехідними темами.

Як видно з жвавої дискусії, що відбулася на конференції, питання, над якими працює колектив кафедри, дуже актуальні, результати досліджень відіграють певну позитивну роль в житті школи і мають теоретичну цінність.

Кафедра опублікувала в 1957 році 15 досліджень в університетських, республіканських, союзних виданнях, чекає найближчими днями виходу в світ ще 9-ти робіт, крім 5-ти анотацій, вміщених в щорічнику університету, та 6-ти статей членів колективу, що друкуються в збірнику рекомендацій філологічного факультету.

Працівники кафедри написали значну кількість рецензій на монографічну і журнальну літературу, з яких 3 надруковані.

На конференції, присвяченій 40-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, співробітники кафедри виступили з 8 доповідями, які зараз друкуються. Крім того, кафедра брала активну участь у все-союзній сесії інституту філософії Академії Наук СРСР. Подана на се-

Геолого-географічний факультет

Вчена рада геолого-географічного факультету розглянула виконання науково-дослідних робіт кафедрами факультету за 1957 рік.

Рада відзначила, що в 1957 році основна увага приділялася колективним роботам кафедр фізичної і економічної географії по природничо-історичному районуванню південного заходу УРСР, а також по спеціалізації і районуванню сільськогосподарства Одеської області. Поряд з цим велику увагу було приділено дальшому вивченню ґрунтового покриву і підземних вод Одеської області. З усіх цих тем в 1957 р. зібрано і оброблено необхідні картографічні, статистичні, літературні та інші матеріали, проведено польові дослідження. Темі є перехідними на 1957—1958 рік.

Ряд наукових співробітників розробляє проблему «Верхньонеогенові і четвертинні відкладення півдня

УРСР», яка охоплює 7 тем, присвячених вивченню окремих сторін проблеми. Так, доцентом І. Я. Яцьком виконується тема: «Континентальні відкладення верхнього неогену півдня УРСР і фауна уніонід цих відкладень». Тема закінчена в 1957 р. і є докторською дисертацією. Додатково з цієї теми одержала позитивну оцінку на засіданні Вченої ради університету.

Крім 24 кафедральних тем, на факультеті виконувалися також три госпдоговірні теми. З них дві за договором з дирекцією Каховської ГЕС по вивченню зсувних явищ, процесів берегозрушень і розробки заходів по захисту берегів. Ця тема виконувалася доцентом Л. Б. Розовським і доцентом І. Я. Яцьком. Госпдоговірна тема «Гідрогеологія кривського родовища гіпсу» виконується групою наукових співробітників університету. Обидві теми є перехідними на 1957—1958 рр. По обох темах розпочата камеральна обробка матеріалу.

Допомога виробництву здійснювалася або в порядку виконання планової тематики кафедр, або шляхом консультацій, що організовувались для відповідних виробництв, установ, відомств. Так, наприклад, з теми «Ґрунти Одеської області» проводилися численні консультації для колгоспів і радгоспів Велико-Михайлівського та Раздільнянського районів Одеської області і по темі «Лінійна ерозія північно-східної частини Одеської області»; давалися консультації з протирозійних заходів для колгоспів Любашівського і Андрієво-Іванівського районів. Тематичні консультації проводилися доцентом Л. Б. Розовським для Укргеолнерудтресту з питань гідрогеологічних досліджень, професором Ю. П. Гапоновим (для Гідроводгоспу, міськомунгоспу по зсувних явищах), а також іншими співробітниками факультету.

З метою допомоги школі в 1957 році було прочитано 9 доповідей на географічні і методичні теми для вчителів географії, значну допомогу школі надають також музеї факультету. В 1957 році музеї провели 132 екскурсії, які охопили 2250 чоловік.

Наукові працівники факультету брали участь в різних конференціях і нарадах. В 1957 році було надруковано 4-й і 5-й випуски серії геолого-географічних наук «Праць Одеського університету», багато статей вміщено також в науковому щорічнику університету за 1956 р.

Певним чином гальмує наукову роботу співпадання строків виробничої практики, роботи заочного відділу і наукових експедицій, а також відсутність автотранспорту в період експедицій.

Сучасний рівень наукової роботи кафедр факультету вимагає постійного робочого місця для кожного члена кафедри. Особливо погано в цьому відношенні на кафедрі фізичної географії, де в одному приміщенні вимушені працювати і викладачі і студенти.

Г. ГРИГОРАШ,

асистент кафедри економічної географії.

Т. М. ФЕДОТОВА.

ОСНОВНІ ПІДСУМК на фізико-математичному

(Продовження. Початок на ст. 1).
Так само стоять справи і з заліком з іноземної мови на III та IV курсах, де складання заліку зводиться до перекладу певної кількості знаків і своєчасного подання виконаної роботи викладачеві.

Пропуски занять з фізвиховання протягом семестру призводять до накопичення так званих в'дробок, в'дробки ж в кінці семестру порушують нормальний ритм роботи саме тоді, коли він найбільше потрібний. Деякі студенти навіть не справляються з в'дробками і одержують незалік з фізвиховання (Розумний, I курс математичного відділу).

Надалі необхідно, щоб питанням самостійної роботи студентів займалися не тільки деканат і партбіюро, а й громадські організації студентів, а також викладачі, зокрема викладачі фізвиховання, іноземних мов та матпрактикуму. Необхідно регулярно повідомляти в деканат як про пропуски занять, так і про невиконання домашніх завдань студентами. Деканат же до таких студентів повинен вживати термінових і дійових заходів аж до позбавлення стипендії.

Як і в минулі роки, ця сесія виявила на кожному курсі групи студентів, які несумлінно ставляться до навчання. Деканат порушив клопотання про виключення з числа студентів Главацького, Дедескул, Довгої, Бобиря, Шуровської, Траса (I курс фізичного відділу), Лазуткіної (I курс математичного відділу), Волкової, Кир'язова, Терешко (II курс фізичного відділу), Котельникової (II курс математичного відділу), які одержали по 3 незадовільні оцінки.

Одержали по 2 незадовільні оцінки і більше не з'явилися на екзамені студенти Білецька (I курс фізиків), Кушнір (II курс фізиків), Хедзинська (I курс математиків).

Півмісяця, 15 днів, 15 звичайних для всіх, але таких незвичайних для нас, абітурієнтів, днів. Для нас ці півмісяця було і страшно багато, і дуже-дуже мало. Багато тому, що хотілося якомога скоріше узяти кінцевий результат наших зусиль, а мало тому, що треба було ще стільки повторити з кожного предмету, що й місяця не вистачило б.

Склали перший екзамен... Склали другий... Склали, нарешті і останній. Напруження досягло крайніх меж. Кого ж приймуть?
Говорив майже кожний:
— Я, очевидно, не пройду.
В душі бринів інший голос:
— Ні, ні. Я обов'язково пройду.
Викликав усіх голова приймальної комісії Федір Павлович Смагленко.
Потім — до ректора.
І нарешті у вестибюлі з'явився довгожданий маленький аркуш паперу, який для кожного з 80 абітурієнтів значив так багато — чи те початок нового життя, чи то крушіння сподівань. П'ятдесят один щасливець відшукав у рядку прізвищ своє.

Отже, I курс українського відділу філологічного факультету Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова був укомплектований 51 студентом.

— Ми студенти,—думалося кожному, і хотілося і співати, і дуріти по-дитячому. Хотілося всьому світові сповістити, що:

Франчук (II курс математиків).
Взагалі не з'явилися на екзамені студенти Негруца (I курс фізиків), Коденко (II курс фізиків), Гончар, Дем'янова (II курс математиків).

Найбільшу кількість незадовільних оцінок одержали студенти курсу. Це не було несподіванкою для колективу факультету. Справа в тому, що під час прийому на курс майже не було конкурсу, і тому зараховано велику кількість студентів з задовільними оцінками по вступних екзаменах з фізики та математики. Природно, що вони виявилися погано підготовленими для занять на фізико-математичному факультеті. Незважаючи на особливу увагу до першокурсників і організації для них всіх видів допомоги, вищезазначені студенти не змогли оволодіти необхідним для дальших занять мінімумом знань.

Декану і громадським організаціям факультету необхідно надалі серйозніше ставитись до прийому на факультет, щоб забезпечити поповнення факультету цілком підготовленими студентами.

Цю сесію, як і минулу, погано склали студенти III курсу математичного відділу де 71 студент одержав незадовільні оцінки, а Б. Острер спромоглася одержати 3 «незадовільно». Очевидно, деканат і викладачі виявили непотрібний лібералізм, залишивши на курсі людей, які не мають права називатися студентами. Що це саме так, можна судити по III курсу фізичного відділу, який минулу сесію склав одним з найгірших. З цього курсу 2 студенти було виключено, а 5 залишено на другий рік. Цю сесію III курсу фізичного відділу склав успішно, 19 студентів тут мають лише відмінні оцінки.

Найкращі результати, як завжди, на IV—V курсах. Це й зрозуміло: до IV курсу, як правило, виховується певна математична культура, що сприяє засвоєнню матеріалу. Крім

тому, повинні грати роль і інші фактори, які не зуміли їх перевиховати або вчасно відрухувати з університету. Терпіти таке ставлення до навчання до IV курсу — це серйозне упущення.

Наслідки сесії показали, що на тих курсах, де добре поставлена робота громадських організацій, там наслідки сесії кращі, а там, де такої роботи немає, — результати зовсім не блискучі. Тому завдання всіх організацій факультету — серйозно взятися за роботу по підвищенню якості навчання, за створення навколо тих, хто тягне факультет назад, громадської думки.

Доцент Д. І. ПОЛІЩУК,
заступник декана фізико-математичного факультету.

— Омельян Кіндратович, тьотя Люба забрала мою теличку і хоче зайців віддати, — схлипуючи, тягнула невисока дівчинка.

Дівчинку заспокоїли: теличку у неї не заберуть. Довго розповідав мені Омельян Кіндратович Решетнюк про славі діла учнів моєї школи. Понад 20 піонерів III—VI класів взяли шефство над колгоспними телятами і тепер хлоп'ята вихваляються одне перед одним чистотою, вгодваністю своїх вихованців. Вивчивши уроки, спішать до ферми Надя Дубина, Світлана Кучмарга, Ніна Решетнюк та

до 1945—46 рр. були в Ясській бібліотеці завдяки зусиллям професора Олександра Міллера приблизно з 1907 р. були придбані майже всі класичні праці з математики як в окремих виданнях, так і повні збірки творів майже всіх математиків, починаючи з найдавніших часів. Це ж слід сказати і про журнали. Нявні повні колекції майже всіх журналів, починаючи з «Acta Eruditiorum». Звичайно, є й прогалини. Так, наприклад, немає праць Кавальєрі, Вієта та інших. В радянській літературі, починаючи уже з 1918 року, стали з'являтися переклади на російську мову класичних праць з математики.

ліотеці є рідкісні книжки, коштовність яких навіть важко визначити. Мимоволі переносишся думкою до таких бід, як війна, що знищує цінності, і проникаєшся ненавистю до всіх зачинателів і підпалювачів світових війн, які знищують досягнення людської культури, рішуче стаєш до рядів тих, хто прагне побудувати суспільство, яке б не знало війни.

Вл. ЩУРОВИЧ,
асистент з математики
Ясського політехнічного інституту.

ЗАВЖДИ НАПОГОТОВІ

(Про піонерів моєї школи)

інші дівчатка цієї школи.

Дружний, хороший піонерський колектив склався у рідній школі.

Ось у 7 класі відбувається засідання ради дружини. Гостро говорять піонери про порушника дисципліни Левенця; звітують чотири тимурівські команди, що подають велику допомогу старим — Марії Мельник, Кирилі Бабко, Гафії Тихевич та іншим, звітують ланкові недавно створених ланок про те, що на протязі всього січня пропуски уроків стали рідкістю.

Заслужено тримає вимпел кращого класу VI клас, де на протязі січня не було жодного пропуску.

Не залишили в біді піонери Сашу Поліщука, хлопчика з III класу, який серйозно захворів. Люба Гаврилюк і Вася Маруніч щодня приходять до товариша і працюють з ним, щоб Саша не відстав від класу.

Рішення VIII пленуму ЦК ВЛКСМ піонери моєї школи зустріли звичайною і знайомою відповіддю: «Завжди напоготові!».

В. МОРОЗ.

Борис ДЕРЕВ'ЯНКО

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ

НАРИС.

Логіка за розкладом була на третій парі. Зібралися в 14 аудиторії.

Дзвоник.

Ввійшов професор Давид Генріхович Елькін.

Привітання.

Відповіли.

Приготувалися слухати. Від старшокурсників дізналися, що лекції Давида Генріховича не просто цікаві, а захоплюючі. Не знаю, чи всі, але багато хто цьому не дуже повірив: «Не знаємо хіба що таке логіка з середньої школи?».

Лекція почалась.

Професор говорить дуже швидко і голосно. Але... дивна річ: ніхто не скаржиться на те, що не встигає записувати. Всі встигають. На обличчях зовсім не помітно нудьги. Навпаки.

Професор говорить про Аристотеля, про людину, титанічна думка якої набагато випередила свій час і забігла в такі далекі далі, що ще багато поколінь людей виявлятимуть її в своєму бутті і звертатимуться до неї. Він каже про велику силу людського мислення, що виникло в результаті праці і яке потім працю підняло на незвичайну височінь.

Півтори години промайнуло блискуче.

І так завжди. Лекції з логіки перетворилися майже на свято. Суха, нецікава логіка, завдяки лекторові, стала чудовою, як поема. Після цих лекцій хотілося думати, бо вони будили думку, тривожили її, вони не могли бути навіть записані (як деякі інші лекції) без участі власної думки. В цьому їх найвища цінність.

Душі дрібні, міщанські, завжди і в усьому прагнуть спокою, затишки. Вони раді-розраді, коли лектор вкладає їм в голову прості і, головне, несуперечливі категоричні думки. Їх лякає найменша спірна постановка питання, вони незадоволені і скражаються, якщо їм пропонують власну думку.

Такі душі є й на I українському. На превеликий жаль, є. Є й лектори, які йдуть назустріч типам міщанської закваски і не порушують їх спокою. А ті живуть, акуратно засвоюють «науку», сприймають її положення, як щось незмінне, народжене без мук і боротьби, і гадають, що йдуть до вершин науки. Сліпці!

Та дуже добре, що вчать в університеті і умінню сумніватися.

Григорій Андрійович В'язовський, Микола Володимирович Павлюк... Вони не на словах лише, а й на ділі виступають проти догм. Не так, як трапляється інколи в житті: товариш в пух і прах розносить догматизм, а сам — догматик.

... Почалися семінарські заняття. Готувалися до них мов би непогано. Відповідали по-різному. Одні краще, інші гірше.

Запам'яталося два семінарських заняття. Одне — з основ літературознавства, друге — з сучасної української мови.

Перше цікаве тим, що на ньому переважна більшість студентів 2-ї групи виказала такий явний консерватизм, вихований школою, що було і смішно, і сумно.

Відповідала Аза Солодчук (закінчила в цьому році середню школу з золотою медаллю). Говорила про типовість в літературі. Дівчина з усіх сил намагалася роз'яснити цей принцип в тому світлі, в якому зараз його розглядає наука, але завжала формулу, яку у школі вчили напам'ять. Школа привчила мислити так: раз формула є — значить вона або вірна, або невірна. Але якщо вона вірна, тоді незрозуміло, навіщо доповнення. Якщо невірна, то тоді чому частина нового формулювання збігається з старим? От дівчина й заплуталась.

(Далі буде).

ОРІНКА

удії університету Володимира ЗІНЧЕНКА)

велике марнотратство!

— То вже мені про поета більше і не гадай, — будеш жінкою філософа, і кінець...

— Звичайно, — перервала наша героїня, — якщо я тобі сказала, що філософ більш бережливий, то забула додати, що цей неборак не має чого заощаджувати.

— Якщо так, — обізвалась великою непевністю покоївка, — то ражду тобі обрати за чоловіка нашого старого городничого Бориса. Правда, ніколи він не думає ні про ідеали, ні про absolutum, зате має пишний будиночок в три поверхи в Москві, на Тверській вулиці, і до того — 20 тисяч карбованців і 50 копійок чистого прибутку.

Із цієї розмови, що мала місце увечері на ганку одного будинку, сама собою напрашується розв'язка. Я хотів на цьому скінчити, але бачачи, наскільки є високими матерії, коли йдеться про поетів та філософів, і будучи притомо наснаженим терпеливістю моєї публіки, відважусь додати від себе слів кілька.

Переглядаючи історію закоханих поетів та філософів, я помітив, що є величезна різниця в поведінці цих двох гатунків людей у таких випадках. Дійсно, всі поети описували історію свого кохання, згадуючи навіть особливі дрібниці, що торкалися їх коханок; але вони, лиш тільки оженившись, не говорять жодного слова про своє шлюбне життя і надзвичайно скромно мовчать про своїх жінок. Протилежне відбувається з філософами: історія їхнього кохання буває загубленою для потомків, та зате історія їх жінок буває голоснішою, ніж би того хотілось бажати. Ви досконало знаєте, як залицялись Овідій, Петрарка і інші. Десить відкрити «Мистецтво кохання», або сонети про Лауру чи Глицеру, щоб звідти про все довідатись. Як же приступав до справи Сократ, щоб розшукати серце Ксантіппи, про те ніхто нічого синько не знає, зате в кожному збірнику анекдотів можна зустріти тисячі сарказмів про цю нещасливу жінку.

Після цього я приходжу до висновку, що поети по шлюбі стають філософами, а філософи після одруження вдаються до поезії сатиричної.

Якщо все-таки є що-небудь спільне в долях цих двох видів людей, то це остаточна розв'язка їхнього кохання. Вони позбавлені найважливішої гідності: ви здогадуєтесь, що я говорю про гроші.

Отож, декан Свіфт порівнює голову філософа з тим знаряддям, яке поет Сіна в домі божевільних притискав до своїх грудей, тобто з мітлою. «Голова філософа, — говорить він, — є зелена, поки молоді і хоче весь світ очистити. Вона відвідує кожен кімнату природи, всі закутки світу, мов мітла. З часом мітла ця губить своє листя — робиться лисою; тоді стара баба обертає її якийсь час, як їй до впади, після чого викине через вікно на купу болота чи сміття».

Хто ж тоді кращий, поет чи філософ? Нехай це дами вирішують, а я з пробаченням цих і тих, буду голосувати за городничого Бориса, який має пишний будиночок та 20 тис. крб. 50 коп. чистого прибутку.

В. о. редактора
Ю. В. ЛИТОВЧЕНКО.

И довершеність твою, і слів чудовний стрій / впертості своїй не забажає бачить, / кому невтямки в світ побідний покров твій. О мово чарівна, о рідна, срібнострунна! І плескіт хвиль Дніпра, й смерек карпатських шум В твоїх дзвінких словах, в чудовних звуках лунять, І чується в тобі мотив високих дум.

В її мотиві радісній і щирім Твоїх я чую виповнення мет, Щоб твій орел у небі сонця й миру Почав над світом неутомний лет. Я чую в ній твою жагу до праці, Твою наснагу і любов твою. И твоя та пісня, повна сили й грацій, Звенить в народів світовім строю. Шіптаре мій, мій друже буйночубий, Невтомний шкодерянин — піснелюб! Хай кучерявиться ж твоя та пісня любя. І твій вихрастий не сивіє чуб! Shqiptar (шіптар) — албанець.

Албанцеві — другу

В п'ятисотлітній ночі кабали; Що тьмарилася згарищами й пилом, Яку султан пожежами палив, У ту світань, що виборена вами З фашистських лап, із спрутових лабег В звияжні дні тривожними ночами, Коли катам народний мстив багнет. А пісня та, що ти на повні груди Мені співав, згадавши рідний край: В моєму серці вона завжди буде, І буде в ній її промінна гра! В тій пісні, швидкоплинній, як потоки Тісних ущелин гір твоїх стрімких. Вчуваю я твій помисел високий, Душі твоєї людяні смаки

Хто смислу слів твоїх не схоче осягти,

Шіптаре мій! Мій друже буйночубий, Невтомний шкодерянин—піснелюб! Припав мені до серця спів твій любий І твій вихрастий, чорносмолий чуб. В твій пісенній вдачі кучерявій, Що всіяє в очах твоїх, Албанських гір я бачив ширі нрави, Твого народу кучерявий сміх. В твоїх очах, що світяться жагуче Палким жаданням життєдайних знань, Твоїх братів я убачав могутий Широкий крок в омріяну світань, У ту світань, що предки в снах проснили

...кого паразитичного класу. Про історію даного оповідання можна довідатись із такої примітки у польському чотиритомному зібранні творів поета 1900 р.: «Твір, написаний по-французькому рукою самого поета, був надісланий одним з найдавніших приятелів Міцкевича Францішком Малевським. Був він без ніякого заголовку, і ми змушені були назвати його так, як здавалося нам простіше й характерніше. В яких умовах був він написаний та з якого приводу, Малевський пригадати не міг». Упорядники того ж видання вважають також, що був він написаний в 1827 році в Москві, тобто після повернення поета з Одеси.

В. ЗІНЧЕНКО.

— Яка різниця між коханням поета і коханням філософа? — сказала молоденька панна, влявши очі на свою покоївку з виразом непевності.

— Ти краще скажи мені, — відповіла та (а була то жінка стара та хитра), — кого панна сама хоче: чи поета Івана, чи філософа Василя?

— Ах, — мовила зітхаючи, панна, — обидва вони хлопці порядні, обидва закохані в мене, але скільки разів я не роздумувала, здається мені, що філософ сильніше мене кохає. Хіба ти не бачила, як він червоніє, коли мене побачить? Останнім разом, коли я зайшла до салону, він говорив про нечувано важливі і глибокі речі, про конечність і безконечність, про кола та кути і бог відає, ще про що, чого тобі повідомити я не в силі. Уяви собі філософа, палаючого вогнем своїх переконань; та незважаючи на це, коли мене помітив, він забув кінець усіх своїх аргументів. Його чоло, що раніше було повите хмарами та млою філософії, прояснилося відразу, а щоки покрилися барвами рож. Він говорив мені, що сам він подібний до книги для богослужіння, яка, хоча й серйозна, але повинна бути переплетена в червоний саф'ян, щоб змогла знайти місце в дамській будуарі.

— Чудово! — вигукнула бабуся. — Бери ж цю саф'янову книжку, виходь за філософа Василя і кинь мучити людей своїми ваганнями без кінця.

— Це так, моя любя! — вигукнула хороша нерішуча панна. — Але що ж станеться з моїм бідним поетом? Ах, коли б ти знала, які він складає прекрасні акростихи, оди, бйки, і все на честь мене, і, що пснад усе, — всі ті вірші друкує в газеті. З якою ж він нетерплячістю

очікував виходу цієї газети; з яким захопленням і з якою радістю він приніс мені цей перший свіжовідтиснутий, ще вологий аркуш; з якою поспішністю розтинав він пальцем сторінки, не маючи ножа під рукою!

від часу м'яла боки києм, бо частенько він таки і заслуговував цього своєю невірністю. Бідний мій капрал! Мені здається, що він теж був поетом, бо часто співав оцю пісеньку:

моїми виразами, ображає мене жорстокістю, непостійністю, судить мене суворо... ах, боже мій, яким він буває незносним! Я тоді повертаюсь до філософа; цей завжди спокійний, задоволений, довірливий. А

КОГО ОБРАТИ ЗА ЧОЛОВІКА?

Адам МІЦКЕВИЧ

Що за пишні речі там були! Уяви собі... були там зорі, пальми, образи, ідеали! Та нічого з цього ти незрозуміла б... Знай лиш, що я бачила там своє ім'я, друкване великими літерами. Донька справника і вдова генерала зжовкли з заздрощів. Моє ім'я в газеті!

— То правда! — буркнула покоївка. — Я не можу терпіти цієї генералової вдови, яка всюди говорить, що вона молодша від мене. Ах, коли б твій поет зміг так зробити, щоб ця генеральша тріснула з заздрощів! Іди за поета!

— Але ж говорять, — зітхнула панна, — що поети непостійні. Я сама знаю, що Іван уже не одній дамі писав акростихи та байки. Що ж до філософа, то за його серце я певна. Крім бібліотек, нікуди він не ходить, говорить із запалом тільки про книжки. А якщо після свого весілля він чим-небудь і захопитьсь, то тільки колом, бо чула, як він говорив, що немає нічого прекраснішого і досконалішого на світі, ніж коло. Важко бути заздрісною відносно геометричної фігури, не страшна ця суперниця.

— Маєш рацію, моя дорога, маєш велику рацію побоюватись непостійності чоловіка. Мій небіжчик (хай бог світить над його душею) жалівся ніколи на мене, коли я йому час

«Где гусары прежних лет», — і це, напевно, стримувало його в гультайстві. Я за філософа.

— Але ж, — мовила панна, — поет мені записав усіма богами Тетар'у, що буде мені вірним. Я плакала, а він дивився на мене із сльозами на очах і складав мені присягу; признаюсь тобі, добре мене розчулив. Філософа я ніколи не бачила, щоб плакав, а мені хотілося б чоловіка чулого. Скільки разів мені захочеться поплакати — нехай і чоловік поплаче; а коли мені забачеться зомліти, мій поет помре з розпачу, тимчасом як філософ накавав би шукати лікаря.

— Добре говориш! Чудово! — вигукнула покоївка, плескаючи в долоні. — Недовірливий чоловік — це справжня потвора. Я сама два рази пробувала зомліти, і знаєш, що тоді зробив мій чоловік? Звертів трубку з паперу, запалив її з одного кінця, а другий взяв в уста і дмхнув у ніс диму стільки, що достатньо було мертвого воскресити! Негідник невірний! Я гадаю, що він мусив бути трішки філософом. Добре зваживши справу, скажу тобі: Я — за поета.

— Ах! Коли б він не був капризним, — перервала панна. — Він же так часто змінює настрій. Критикує часом мій туалет, знущається над

коли я сиджу замислена над дивацтвами поета, філософ певний, що дух мій зараз по самі вуха в тезах, що він їх переді мною розвиває. Ніколи мене не називав ні суворою, ані непостійною. Останній раз він повідомив мене, що я є його absolutum, а це відносно мене повинно значити, що буду я абсолютною пані його долі.

— Абсолютною пані! Боже мій, тож немає чого й говорити більше, — бери філософа і негайно сьогодні накажи покликати його. Ах, який жаль, що мій капрал не був філософом...

— І все ж я не можу заперечити, — перервала панна, — що поет має дуже великі переваги. У нього є невеличке село з непоганими прибутками; любить він весело пожити, погуляти з приятелями. Я сподіваюсь, в його домі нудьги не буде...

— Треба ж було мені про це раніше сказати, — вигукнула стара покоївка. — Такий спосіб життя мені вельми подобається. Ти сміливо можеш віддати свою руку поетові, а мене зробіть ключницею у вашому маєтку на селі.

— Та, однак, це недовго б тривало, — мовило молоде дівча, смутно похитуючи голівкою. — Він любить розкидатись грішми, і промотає все, що має. Небезпечна річ — таке